

Nr 10.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943 (nr 444) om tillståndstvång för byggnadsarbete.

Genom en den 14 februari 1947 dagtecknad proposition, nr 63, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943 (nr 444) om tillståndstvång för byggnadsarbete.

Härigenom förordnas, att lagen den 30 juni 1943 om tillståndstvång för byggnadsarbete, vilken enligt lag den 21 juni 1946 (nr 342) gäller till och med den 30 juni 1947, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1948.

Beträffande de skäl som anförts till stöd för lagförslaget får utskottet, i den mån redogörelse icke lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Vid remiss av lagförslaget till lagrådet anförde *föredraganden, statsrådet Ericsson*:

»I sin redogörelse till årets statsverksproposition för finansplan och beräkning av inkomster å driftbudgeten för budgetåret 1947/48 jämte därmed sammanhängande frågor har chefen för finansdepartementet till behandling upptagit frågan om åtgärder för att hålla vår prisnivå i stort sett oförändrad. Beträffande investeringsverksamheten har han därvid anført, att man sökt bereda strävandena att begränsa investeringarna något fastare utgångspunkter genom ett utkast till allmän investeringsbudget för byggnads- och anläggningsverksamheten år 1947. I detta utkast, vilket såsom bilaga fogats vid statsverkspropositionen (Inkomstbilagan, Bihang 4) har inledningsvis anförts, att investeringarna efter kriget tenderat att stiga till en ur olika synpunkter alltför hög nivå samt att den viktigaste orsaken härtill utan tvivel vore att alla slag av civila investeringar blivit eftersatta under krigsåren och att det allmänna konjunkturläget och förväntningarna angående den framtida prisutvecklingen verkat utlösande på dessa eftersatta behov.

I utkastet till investeringsbudget har vidare anförts att det möter betydande svårigheter att för någon längre tid framåt överblicka tillförseln av byggnadsmaterial, särskilt med hänsyn till ovissheten om den framtida utvecklingen av importen. Tillgången på fossilt bränsle torde komma att förbli knapp även under år 1947 och detta begränsar möjligheterna till inhemsk produktion av flera viktiga byggnadsmaterial. En begränsning av byggnadsverksamheten blir därför nödvändig, om man vill förebygga att färdigställdhet av byggena fördröjes genom brist på material. I samband med den ökade byggnads- och anläggningsverksamheten under år 1946 har antalet byggnadsarbetare ökat med omkring 10 000 man. Byggnadsverksamhetens konkurrens med andra delar av näringslivet om den tillgängliga arbetskraften har sålunda skärpts. Med hänsyn till den allmänna knappheten på arbetskraft har det ansetts vara önskvärt, att inrikta byggnadskontrollen så, att i varje fall en fortsatt ökning av byggnadsarbetarkåren förhindras. Det har även ansetts önskvärt att om möjligt minska byggnadsvolymen från 1946 års höga nivå, varigenom arbetskraft skulle kunna lösgöras för andra arbetsuppgifter. En återhållsamhet i fråga om investeringarnas omfattning är slutligen även motiverad med hänsyn till det allmänna konjunkturläget.

Av vad sålunda och i övrigt anförts i investeringsbudgeten, till vilken jag här torde få hänvisa, framgår att förhållandena alltjämt äro och kunna förväntas förbliva sådana, att en fortsatt tillämpning av lagen om tillståndstvång för byggnadsarbete efter den 30 juni 1947 torde vara ofrånkomlig. På grund härav synes lagen böra erhålla förlängd giltighet, förslagsvis till och med den 30 juni 1948.»

Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

Utskottet har ej funnit anledning till erinran mot det genom propositionen *Utskottet* framlagda lagförslaget och får därför hemställa,

att riksdagen måtte bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 6 mars 1947.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar Norman, Holmbäck, Hage, Björkman, Sten, Nils Elowsson, Hallagård och Nerman;

från andra kammaren: herrar Johnsson i Kastanjegården, Cruse, fru Johansson, herrar Hedlund i Rådom, Larsson i Östersund, Jacobsson i Igelsbo, Lundberg och Andersson i Alfredshem.